

SBOROVÝ LIST číslo 9

EVANGELICKÉHO SBORU V HORNÍ KRUPÉ A HAVLÍČKOVĚ BRODĚ

„Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. On je Pánem Všech.“ (Sk 10,34-36) verš na květen

Osobní kontakt: David Šorm, farář sboru

Telefonát, procházka s farářem i návštěva:
Tel: 739 244 611, d.j.sorm@volny.cz

Nedělní bohoslužby

Havlíčkův Brod: 8.45 (současně přes internet)
Horní Krupá: 10.15
Sborový youtube: ČCE Horní Krupá a Havlíčkův Brod

Biblická hodina pro děti

zatím neprobíhají

Biblická hodina pro dospělé

zatím neprobíhají

Konfirmační příprava

Každý čtvrtek od 16.30
Podle materiálu Dvakrát měř, jednou věř

Maminky

Asi každé druhé pondělí od 10.00, zpívání, biblický příběh, sdílení.

Děkujeme za Vaše příspěvky do sbírek a salár. Peníze můžete posílat na číslo účtu: 230376492/0300

K darům na mříž ke krupskému kostelu napište: „mříž“
K darům na Jeronýmovu jednotu: „Jeronýmka21“

Konfirmace, slavnost vyznání víry

V neděli 23.5. na Svatodušní svátky proběhne v Horní Krupé opět slavnost konfirmace, která znamená potvrzení křtu u těch, kteří byli pokřtěni v dětství a nyní, na prahu dospělosti, se ke křtu slavnostně přiznají. Konfirmace jako osobní vyznání víry má kořeny v římskokatolické svátosti biřmování, ale nějakou formu osobního potvrzení víry najdeme jak v pravoslaví tak např. i v židovství.

Křesťanské potvrzení křtu odkazuje na biblický příběh ze Sk 8,14, kde se popisuje situace, kdy lidé v Samaří přijali křest, ale nepřijali od učedníků Petra a Jana dar Ducha svatého skrze vzkládání rukou. Ze života první církve, kdy byli křtěni i děti, pak vyplynula potřeba pozdějšího vyznání křtu a přijetí Ducha svatého. V západní církvi bylo biřmování oficiálně označeno jako svátost r. 1215 a bylo spojeno s vyučováním ve víře (katechezí) a vzkládáním rukou biskupy. Avšak pochybnosti označit biřmování za svátost neutichly ani v průběhu celého středověku.

Reformace podržela slavnostní vyznání víry při konfirmaci, avšak označila za svátosti jen 2 (křest a Večeři

Páně – tak i některé radikálnější proudy husitství). Jednota Bratrská však v prvních desetiletích (ještě za br. Lukáše Pražského) stále ještě držela 7 svátostí vč. biřmování. Postupně se však připojuje k evropskému vývoji.

Tradiční podobu konfirmace vtisklo luterství a kalvinismus (zvl. Martin Bucer), které zvýraznili potřebu porozumění základním článkům víry (konfirmandi se učili nazpaměť celý katechismus). Zároveň se věk konfirmace posunul do staršího věku (než biřmování) a bylo spojeno s plnou účastí dospívajících při bohoslužbách (přijímání Večeře Páně) a v životě sboru. Konfirmační zkouška probíhala během shromáždění celého sboru. Každé dítě přijalo konfirmační verš a farář na něj vzkládal ruce po vzoru první církve s prosbou o Ducha svatého.

Nejstarší fotografie našeho sboru, konfirmace v r. 1924 za faráře Ladislava Šoltésze (seznam všech dětí najdete v knize konfirmovaných na faře)

Dalším impulsem k novému promýšlení významu konfirmace se stal protestantský pietismus (zbožnost především barokní doby) v druhé polovině 17.st. Pietismus namísto znalostí článků víry více zdůrazňoval osobní, upřímně žitou víru v Krista zvláště v dospívajícím věku: „srdce je jako pole, má být dobře zoráno a má se na něm zasít, než zaroste trním světskosti.“ Konfirmandi tehdy také slibovali, že povedou věrný křesťanský život.

Cílem učení katechizmových odpovědí z paměti bylo, aby dospívající je znali a prožili i také jako osobní zkušenost. V této době se konfirmace mezi evangelíky stala trvalou velkou slavností celého sboru a byla spojená také s prvním přijímáním konfirmovaných u Večeře Páně. Na pietistickou tradici v tomto úzce navázaly i české evangelické sbory (luterské a reformované) po vydání Tolerančního patentu. Slavnost se ve sborech slavila buď

při Svatodušních svátcích nebo při Díkčinění nebo na Den reformace (každý svátek přináší jiný důraz).

Slavnost byla v českých sborech často příležitostí k historicky prvním fotografiím kostelů a shromáždění. Dívky byly oblečené do bílých šatů. Kostely a modlitebny byly nazdobené květinami. Děti se obvykle připravovaly v postním období. I v našem sboru bylo v časech na přelomu 19.-20. století (a ještě dlouho v komunismu) co každý druhý rok confirmováno i kolem 20 dětí.

Časem se však z confirmace stal jeden z obecných rituálů vstupu do dospělosti (podobně jako taneční a řidičský průkaz) a začal se vytrácet důraz na osobní vyznání křtu. Děti se postupně přestávaly učit katechismus z paměti, faráři začali slevovat a až v předvečer zkoušky děti zpravidla dostaly echo, kterou otázku a odpověď z katechismu se mají na druhý den naučit. Také se vžil termín „vyconfirmovat z církve“, který reagoval na častou zkušenost – confirmace a pak dost kostela (možná znáte onen vtip o netopýrech, kteří usídlení v kostele dělají starost panu faráři a tak přijde na řešení...)

Není bez zajímavosti, že např. v některých sborech v Nizozemí nemají confirmaci spojenou s určitým věkem, ale připravují se k ní lidé podobně jako před křtem ve chvíli, kdy pocítí povolání k cestě víry.

Confirmace v r. 2009 v poněkud již uvolněném duchu

V dnešní době se ke confirmaci připravují jednotlivci v čase závěru povinné školní docházky a bývají z křesťanských rodin, ve kterých je confirmace vnímána jako skutečně důležité rozhodnutí – vyjít na cestu víry samostatně a odpovědně (jakkoliv se k víře v budoucnosti rozhodujeme stále znova a znova). Děti se připravují zpravidla 2 roky, během kterých si s farářem(kou) společně projdou základní témata víry. Mají za úkol se z paměti naučit jeden z žalmů, orientovat se v bibli a uvědomit si svou osobní cestu s Kristem. Je dobře, když se děti po confirmaci, jak se říká, chytanou v mládeži, protože mohou dospívat stále v podnětném a bezpečném prostředí sboru spolu se svými věřícími vrstevníky.

Lipnická bible opět na Lipnici

V roce 2015 v USA v jednom z muzeí bible zakoupili od soukromého sběratele středověký latinský rukopis

bible s mnoha ilustracemi, ve kterém je napsáno, že vznikl na Lipnici r. 1421, tedy v samotných začátcích husitského hnutí (tzv. první reformace). Panství i hrad Lipnice tehdy patřily jednomu nejmocnějším mužů země Čeňkovi z Vartemberka (byl to on, který na hradě nechal násilně vysvětit biskupem první husitské kněze), původně přívrženci krále Zikmunda, ovšem později členem husitského reformního hnutí.

Rukopis v té době měl velikou cenu (někdy se udává jako jedno větší hospodářství). Lipnická bible je neobyčejně zachovalá a obsahuje také poznámky o tom, jak nejlépe argumentovat s kališníky v otázkách víry. Tím se stává zajímavým svědkem tehdejší překotné doby.

Dne 26.6. bude bible na Lipnici vystavena společně s iterativní výstavou na dané téma. Spolek na Záchranu rodného domu Jana Zrzavého, který akci organizuje, by také rád v souvislosti s výstavou vydal hezky tištěnou publikaci o této knize a době jejího vzniku. Je založena veřejná sbírka na benefičním portálu HitHit. Od srpna do poloviny září pak bude bible vystavena v Praze v budově Klementina.

Staršovstvo našeho sboru celou akci vnímá jako významnou pro náš kraj a vytvořilo krabičku na sbírku pro vydání publikace. Je možné přispět do poloviny června v hotovosti při chrámové sbírce nebo na HitHitu (např. částkou 700 Kč přičemž si zároveň objednáte jeden výtisk publikace). Všem dárcům děkujeme!

